

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1595. usque ad annum 1600

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1773

VD18 90118677

§. 40. Aquensis Senatus edictum contra Genebrardum Archiepiscopum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67263](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67263)

Sæcul. XVI.
A.C. 1596.

geret, videt Sanctitas vestra, quod reliqui
 Italiae Principes eo exemplo a conferendis
 auxiliis abducendi sint, & hostes non mi-
 nus Italiam, quam Germaniam spe devo-
 rent; unica enim obstat Austricæ nostræ
 Metropolis Vienna: sed hæc Sanctitas
 vestra pro summa sua prudentia ultro pen-
 sitabit, aliisque Italiae Principibus sollicite
 pensitanda suadebit, ut tum a Sanctitate
 vestra, tum ab aliis nulla mora interpo-
 sita (neque enim ullam hæc summa rerum
 necessitas moram patitur) certum respon-
 sum accipiamas, ne longa, quemadmodum
 antehac, expectatione suspensi, inter incerta
 hæreret, ac fluctuare consilia cogamur:
 quo nihil in præsentis periculosius, nihil
 esse perniciosius possit. Cæterum hæc Cæ-
 saris literæ haud optato caruere succes-
 su; quippe summus Pontifex non modo
 cunctos Principes ad auxilia ferenda
 sollicitabat, sed etiam per Legatum
 suum Joannem Franciscum Aldobran-
 dinum circiter decem peditum millia
 præter quasdam Equitum centurias suo
 sumptu alendas, quibus Mantuæ Du-
 cem præfecit, submittebat.

§. XL.

*Aquensis Senatus edictum contra Ge-
 nebrardum Archiepiscopum.*

*Daniel hist.
 de France
 pag. 133.*

Cum Principum fortunam pressopede
 hominum favor sequi soleat, Hen-
 rico

rico Franciæ Rege ad Regni solium e-
 vecto ferme omnes, qui primo sese ei-
 dem acriter opponebant, ejus gratiam
 luculento quodam facinore demereri
 certabant, quos inter Aquensis Sena-
 tus in Regis obsequium foederatos peni-
 tus exterminare decreverat, ac præ-
 primis Gilbertum Genebrardum ejus-
 dem urbis Archiepiscopum, qui anno
 Christi millesimo quingentesimo nona-
 gesimo tertio a Gregorio XIII. Papa ad
 hanc dignitatem erat promotus, inse-
 ctari, atque in eum judicii acta instrue-
 re cœperat, eoquod sacro foederi ad-
 dictissimus non ita pridem librum Ec-
 clesiæ Gallicanæ libertatibus adversum
de sacrarum electionum jure ad Ecclesiæ
Gallicanæ redintegrationem publici juris
 fecisset, simulque Regi obsequium ab
 urbe deferri noluisse, donec ipse a cen-
 suris per summum Pontificem solutus
 esset. Hæc erant accusationum capita,
 ob quæ die vigesima sexta Januarii an-
 no Incarnationis Dominicæ millesimo
 quingentesimo nonagesimo sexto per
 Senatus edictum læsæ Majestatis reus,
 omnibus ipsius bonis proscriptis, Re-
 gisque ærario addictis in exilium extra
 Regni fines demandatus fuerat, ipsius
 vero liber carnificis manu comburi jus-
 sus: eapropter Archipræsul Avenionem
 secessit, paulo post tamen Samurium in

Sæcul. XVI.
 A.C. 1596.

Sæcul. XVI. Burgundia, ubi haud ignobile benefi-
 A.C. 1596. cium possidebat, redeundi facultatem
 obtinuit, ibidemque die decima tertia
 Martii, seu decimo tertio Mense post
 latam exilii sententiam anno sequenti
 sexagenarius obiit. Ceterum vir erat
 pietate insignis, ac in omni scientiarum
 genere versatissimus, cujus mortem
 ipse sanctus Franciscus Salesius hoc
 carmine deplorabat:

l. 2. de a-
 more Dei
 cap. 2.

*Abstulit una dies ævi decus, istaque
 luctu,
 Continuit sacrae tristis facundia lin-
 guæ.*

§. XLI.

Ramæi Impostoris Supplicium.

Daniel l. c.
 Spond. 20.
 Thu. p. 770.

Sub idem tempus in Francia quidam
 Fanaticus, nomine Franciscus Ra-
 mæus, extremo supplicio affectus est;
 hic enim sese Caroli IX. Franciæ Regis,
 & Elisabethæ Austriacæ ejus Conjugis
 filium esse, atque a Catharina Medicæa
 Regina Caroli Matre se vix natum e pa-
 tria sua abductum ajebat, postea vero
 in gratiam Henrici III., quem Catha-
 rina sibi dilectissimum obeunte Carolo
 ad sceptrum destinaverat, se ab eadem
 expositum mentiebatur, demum vero
 se a quodam Pictaviensi Nobili Ægidio
 Ramæo, a quo nomen mutuatus esset,
 educa-